

Виходить у Львові щодня (крім неділі і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: улица
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи звертають ся
лиш на окреме жадане
і за вложенем оплати
почтової.

Рекламації невапеча-
тані відляні від оплати
почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дзєвників
пасаж Гавемана ч. 9 і
в ц. к. Староствах на
провінції:
на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40
Поодинокє число 2 с.
З почтовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90
Поодинокє число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа архієп. Кона в парламенті. — Пос. Кльофач о своїй подорожі по Балкані. — Внесєне Герцога. — Ex lex на Угорщині).

Віденська палата послів займала ся на послєдних двох засіданях двома голосними особистими справами. Молодоческий пос. Странський мотивував своє внесєне в справі поступованя Оломуцького архієпископа Кона, котрий невинно засудив сьвященника Оказка на арешт, підозріваючи, що то він писав якісь статі на него в газетах, підписані псевдонімом „Rectus“. Бєсідник, молодочех др. Странський, виказував також, що урядник телеграфічний заслужив також на кару, коли видав архієпископови написану тим Rectus-ом депешу телеграфічну, котру архієпископ відфотографував. Пос. Шайхер, латинський сьвященник, казав, що в Оломуці, як то довідав ся від депутатів духовенства, діють ся нечувані річи. Кон веде процесу з селянами о найменші річи (Кон єсть сином селянина і походить з вихрєстів жидів), на сьвященників накладає тяжкі кару без переведєня процесу і т. и.

Другою особистою справою була справа молодоческого посла Кльофача, котрий іздив

по Балкані і там слїдив за теперішним положєнем серед тамошних народів. Німецькі газети подали були з тої причини вість, що Кльофач поїхав на Балкан агітувати против Австрії і що хотїв за мільон франків продати султанови програму і проект успокоєня Македонії. Отже на вчерашнім засіданю виступив пос. Кльофач против того дуже остро і робив за то одвічальним гр. Голуховського. Президент Веттер мусїв кілька разів перебивати Кльофачеву і прикликувати его до порядку за обиджаючі слова.

Опісля відчитано внесєне пос. Герцога, котрий домагав ся, щоби всім жидам відобра-но право австрійського горожанства, а вглядно, щоби такого горожанства не надавано ніякому жидови, т. є. ніякій особі без ріжениці віроісповіданя, котрій можна би доказати, що або по батькови або по матери походить з жидівської родини. Внескодавець домагав ся також виключєня жидів від служби військової та жадав, щоби кождий жид від 20 року платив 5 прц. від свого чистого доходу, щоби їм вільно було мешкати лиш в окремих частях міста та щоби не вільно було посїдати недвижимоствий.

З днем 1 мая настав на Угорщині стан, мов би не було ніякої конституції, мов би на-етав безправний стан. В угорскім парламенті

робила опозиція день за днем такі бурливі сцени, що не допустила до ніяких нарад і хоче то ще дальше робити. Правительство знов хоче ждати спокійно, бо гадає, що остаточно обструкції не стане фізичної сили. Опозиція єсть однакож повна надії і каже, що не покине своєї борби скорше, аж правительство не признаєть угорської мови за службову або не возьме навад предложєня військового. На вчерашнім засіданю доказував Кошут, що Угорщина з днем 1 мая входить в стан ex lex, отже настав час, щоби правительство дало ви-ясненє в справі ведєня дальших розправ парламентарних. Бєсідник не сумніває ся о патриотизмі правительственной партії і в послєдній хвилі звертаєсь до неї з запитанєм, чи хоче відмовити краєви хліба і праці. — Сель ваявив на то, що єсть сьвідомий ваги положєня, але не може привнати засади, щоби меншість не дала більшости працювати. Він мусить против того виступити, щоби не зробити прецедєнсу, що було би великою руїною парламентаризму.

4)

ГРІХ.

(З румунського. — І. Л. Караджіале.)

(Дальше).

Бідну добродійку Султану забрав Господь до себе. Чоловік плакав сердечно за лагідною жєнщиною, котру він любив особливо задля її милосерности зглядом найденого на улиці хлопця.

Вдовець видав доньку замуж зарав по смерти своєї жінки: инакше годі було жити — она мусїла бути самостійною.

Зять є путяща людина; має лиш слабу вдачу, трохи криві ноги, шепелить при бєсїді і тяжко думає. Добра людина, порядна людина... але не є тим, чим повинен бути, особливо така жінка потребує иншого чоловіка.

Міту виріє тимчасом великий і моторний... нині є учителем в Добрені. Пан-отець Ніца вітхав давно до того, щоби мати его близько, ожєнити его та опорядити у власній хаті. Перед шістьма місяцями перенєсєно его завдяки его заходам до Добрені.

* * *

Все те розважає тепер пан-отець і тому він такій жєжурений. Надармо стараєсь прогнати свої думи, що мучать его неказано, а сьпів, що залїтає з двору до его комнати, лишє їх скрипляє: его донька Ілеана, жінка Ма-

таха, сидить на подвірю, сперши бороду на руку, і сьпіває.

Ілеана сьпіває гарно, як кождий знає; але тепер теплота її пієні приняла инший тон, її голос жєвріє. Чоловік, що досєвідчив тілько, слухав, гривучи до ран губи; здогадував ся, ні, він знав, яка сила натягнула так дуже струни сьпівачки.

Була се проста, однакова медьодія, але скілько змієту, скілько туги, скілько безмежних обіцянок та скілько слїпої жадови було у ній! Донька сьпівала історію своєї молодости. Та пієня піднімала его як на могучих, широких крилах і перенєсила в часи перед тридцяти роками. Він числив пильно всі поодинокі члєни, що творили ланцух его життя аж до послєдньої хвилі...

Пієня Ілеани трєвала за довго; довше годі було її знєсти — мусїла скінчити. Батько вийшов на поріг і прикликає її суворим голо-сом до себе. Она замовкла і аблизидла ся.

— Ілеано, Ілеано — сказав пан-отець, гля-дячи на неї бистро — то грїх!

— Отче!

— То грїх — додав ще з більшим при-тиском — сором і грїх!

Потім опуєтив скоро сїни, ні разу не глянувши на неї.

Пішов просто до учителя... Сей чоловік зводив Ілеану з ума — так, він!

Тут склала ся дуже немилу сцена: гіркі докори невідчєности з одної сторони, з другої сторони найщирші заклинаня невинности.

Молодий чоловік присягав ся, що то лиш злєбні жарти невинних баб, котрі не могли-б

жити, як-би другим людям не причєпили якої латки

Та не слухаючи сєго, старий говорив все своє, що мудрий чоловік не повинен дати себе збаламутити слабим розумом жєнщини. І вкінци заявив тверду постанову навіть за ціну життя не допустити до грїха та сорому.

Учитель мусить внєсти поданє о перенєсєно до иншого округа. Пан-отець знає способи і дороги, якими сейчас можна одержити на се дозвіл. Він даєть єму більшу суму грошій, має для него на приміті знамениту дівчєну на жінку... він любить его як власну дорогу дитину, далеко більше як доньку Ілеану.

При послєдних словах почув, як его енер-гія щєзав, і відійшов, не зважаючи на заміти молодця, котрий не почував ся до вини, щоби задля неї міг заслугувати на вигнанє.

Пан-отець завернув свої кроки домів; але нагло він зупинив ся — хвилєка нерішчєности — відтак обернув ся... не хотїв бачити Ілеани; пішов до Кудїтеї. Не мав до него діла, але відчував потребу товариства.

Примар був дома. Давні приятелі посїдали в сїнях. Єсти пан-отець не хотїв, затє не відмовив скляночки вина. Кудїтеї принїє з пивниці повний збанок. Примар був дуже веселий, а що не хотїв спати, дієстав, як звичайно, велику охоту до пієтики.

Люди віддалєні часто від себе так далеко, як одна зьвізда від другої. У вселєннїм просторі бачить одєн огненний велитєнь друго-гого лєдвє як ієскру, що єя згублєна кружить у безмежній мраці. Та кілько не замічає себе

Новинки.

Львів дня 2 го мая 1903.

— **Іменована і перенесена.** П. Президент міністрів яко управитель міністерства справедливости переніс радників суду крайового: Тита Шілінг-Сінгалевича з Бережан до Тернополя; Маркія Півецкого начальника суду повітового в Количинцях до Бережан; Йосифа Франца Завадского з Коломиї і Йосифа Райхерта начальника суду повітового в Борщеві обох до Львова; Володимира Лукавцекого начальника суду повітового у Войниліві до Стрия; Йосифа Віліньского з Балигорода до Бережан; Генриха Квятковського зі Стрия і Фелікса Маєвського з Тернополя обох до Львова; — іменував радниками суду крайового секретарів судових: Маріяна Адольфа в Городенці для Самбора; дра Йосифа Пйонтковського для Львова; заступника прокуратора державного Станіслава Диевського в Тернополі для Сянока; секретаря судового дра Маврикія Моргенрота в Дрогобичі для Тернополя; заступника прокуратора Тадея Стржеleckого у Львові для Львова і Романа Здавського в Коломиї для Коломиї; нарешт секретарів судових Станіслава Галецького в Тернополі для Тернополя і дра Альфреда Мінца в Стрию для Стрия. — П. Президент міністрів іменував заступника старшого прокуратора Адама Юліяна Шнайдера у Львові заступником старшого прокуратора в VIII. класі ранги у Львові. — Дирекція пошти і телеграфів перенесла асистента поштового, Чеслава Яхимовського з Галича до Розвадова.

— **Виділ „Шкільної Помочи“ в Самборі** просить о надсилане фантів на руки Вп. п. Євгенії Стахурової в Самборі. Дохід з лотерії призначений на місцеву бурсу св. Володимира Великого.

— **Пригода на залізниці.** Дирекція державних залізниць подає до відомости: При мішанім поїзді ч. 3954, дня 30 цвітня з невідомої причини вискочив із шин на 103-9 клм. між станицями Бабин-Серафінці і Ясенів пильний (на шляху Коломия-Заліщики) один віз товарний. Наслідком сего поїзд призначив ся о 20 минут. Ніхто з по-

дорожних ані з obsługi поїзду не покалічив ся. Заряджено слідство в сій справі.

— **Вінчане** дра Станіслава Чикалюка, адвоката в Тернополі, з панною Ольгою Гладимовскою, дочкою старшого повітового лікаря і посла до державної ради, відбув ся дня 28 цвітня в парохіальній церкві в Тернополі.

— **Месть невибраного кандидата.** В Кортоні, старім місті Етрусків в Італії, старав ся купець Факері о то, щоби его вибрано до ради громадскої. Прийшли вибори і він виступив яко кандидат на радного. Тимчасом перепап. Із злости і мести за то впап він до ратуша і застрілив там свого щасливого контр-кандидата Біллі та пострілив тяжко бурмістра Бонелі.

— **Намірене убийство.** В реальности при улиці Янівській під ч. 43 лучила ся оногди перед полуднем кровава подія. До мешкаючої там 83-літньої старухи Розалії Порецької прийшла Марія Плюдерова, жінка столяря з просьбою о грошеву позичку. Коли однакж Порецька почала закидувати Плюдеровій марнотратство, она роз'ярена тим, вдарила Порецьку так сильно в груди, що та впала на землю, а потім вкопавши сокиру, зробила нею лежачій на землі старушці 11 ран в голову. Порецьку заосмотрило поготівле ратушкової стації, а Плюдерову арештувала поліція.

— **Скоропостижна смерть.** В парни Духевського при ул. Хоружчини помер оногди скоропостижно по 3-ій годині по полудни на удар серця 60-літній Александр Баранецкий, експедиент поштовий.

— **Передпотова звіря.** В Египті, в місцевості Фаум, віднайдено пять черепів передпотовакх звірят, котрі не відносять ся до ніякого із звірних родів давно вигибших звірят. Найбільше однак зближають ся до громади слонів, з тою лише різницею, що не мали труб і клеваків, а за те два роги на голові, подібно як жирафи. Кости тих звірят відкопано в покладах третьої формації. Ново відкритому родови тух звірят надано назву „Arsinoetherium“.

— **Смерть в розтопленім залізі.** Страшне нещасте лучило ся недавно тому в Пітсбурзі

в сталевих гутах Карнегія. Наслідком експлозії одної з печий фабрики, вилило ся зі збірника розтоплене залізо і заклало 20 робітників. Коли видобуто безталанні жертви зпід залізної ляви, 6-ох було спалених на вуголь а 10 так спечених, що їх тіло відпало від костий. Більша половина з них померла зарас серед неколкоких муж.

— **Крадіж трупів.** Перед судом присяжних в Індіанополіс, в Спол. Державах відбуде ся цікавий процес, в справі крадіжки трупів з тамошних кладовищ. Після поліційних дождень показує ся, що звиш 105 гробів по різних кладовищах було розритих, а трупи продали до просекційних саль і численних медичних шкіл. Недавно найдено знов 4 тіла в міхах на улиці коло медичного заведеня. В звязі з тим злочиниом увязнено вже доси 17 осіб: трох лікарів, одного похоронного підприємця, трох нічних сторожів кладовищ і 10 муринів. В цілім місті заланувало страшне роз'ярєня, бо ніхто не знав, чи тіла членів родини або приятелів не витягнені. Всі хотіли лічувати злочинців, наслідком чого подвоєно сторожу в'язниці. Сю торговлю трупами вели арештовані майже від пів року, а інтерес йшов знаменито. Один труп приносив їм до 100 долларів доходу і більше. На щасте найшли ся люди, котрі вислідили злочинців, а тепер жде їх ще ліпша заплага з рук суду.

— **Про антисемітські розрухи в Кишиневі** в Бесарабії доносять, що розрухи проти жидів тривають дальше. Шлюди вносять понад 2 мільйони рублів. Богато золота і дорогоцінностей знищила товпа. Ціле місто засипане пірем з жидівських перин, на улицях мають лежати... повиривані з людий (?) кишкы. З Петербурга вислали двоє окремих урядників до Кишинева. Число убитих має доходити до 300. Так доносять жидівсько-німецькі газети. Здає ся, що на цілій вісти тільки й правди, що було на вістях про побата жидів в Угнові.

зовсім! Подібно не розуміють себе часто люди, подібно не розуміє часто одна душа другої!

Тут сиділи напротив себе два давні приятелі; та яка недоглядна була пронасть, що їх ділила. Тому то для Куцітеї являлось не одно ледви марицею, що пан-отця наповняло несказаним жахом. Впрочім що тут такого страшного? Чи в що на світі, що не лучало-б ся частійше? Ось що... Двоє молодих людий любять ся!.. Ну, та й що?

— Я знав відразу, що тут нийде історія — сказав Куцітеї із звичайною усьмішкою. — Инакше не могло бути. З початку я мав лиш підозрінє, тепер закладаюсь о свою голову... Слухайте! В неділю, днів тому чотирнацять, мав я в городі якесь діло. І що я бачу? Обое йшли вдовже ріки, попри пліт і шентали. Я не міг майже нічого чути. Як ідає ся, она сказала: „Я тобі не вірю“, на що він відповів: „Побачиш“. Я побіг скоро до воріт, щоби з ними стрінутися, а було се мені тим декше, що они йшли дуже поволі і що хвиля зупинялись. Коли сали ся поруч себе, як би йшли по філях. Мало-що не перейшли, не бачивши мене зовсім.

— Добрий день, паробче, сказав я, на що она відповіла: Цілую руді, сусіде. — Куди? — Я йшов до церкви і лиш тут стрінув ся я з Міту. — Моргаю оком і кажу: Щасливої дороги, паробче! Він мовчить і палєніє як рожка. Але она, бісова дівчина, каже, сміючись: Цілую руді, сусіде, почім обое пішли своєю дорогою.

— Я глядів довго за ними, аж щезли на цвинтари. Гарна пара! Ет, що там говорити, братку? Як Бог не уладив вже инакше сего світа! Я сам кажу: то собі хвалю, то мені подобав ся.

— А вкінці, що тут великого — додав Куцітеї по короткій мовчанці — якби она покинула Матаха і ваяла Міту?

— Як довго я живий, то не стане ся — сказав пан-отець.

— Чомуж так? Длячого?

— Бо я так не хочу.

Горло пан-отця висхло і він випив дві склянки вина одну по другій... потім ще одну!

— Коби так!.. Може тебе будуть питати! І по правді красше нехай она буде жінкою, чим любкою. Диви, як отчик дивує ся, немов у перве довідав ся про таке! Що? Ти не був молодий? Тобі таке не лучало ся? Мені, як мене тут бачиш, мені лучало ся. А у мене було діло — до того погане. Тепер можу розказати тобі як сповідникови, бо се давно минулось. Я залюбив ся був у братовій.

Пан-отець заворушив ся. — Так, так, в жінці мого покійного брата. Ми засліпили ся в собі без памяти, Бідолашний! Добра, але обмежена людина! Якби сам біс его напугив, він ще помагав мені до того. Пригадую собі, раз просив мене горячо іхати з нею на ярмарок, бо він має у винниці роботу. Наше найвише щастє! Сідаю із Смараждою на віз, коли нагло являє ся твоя мати. Прийшла, щоби ми взяли ві з собою. Що було діяти? Ми взяли ві; цілий день не можна було згубити ся на ярмарку. З одної сторони батько, в другої мати пильнували Смаранди. Як мені до неї зблизити ся? Що не стріляє мені біс до голови? Спільна утеча! Хто їм се домі, і як они про се дізнали ся, не знаю; лиш то знаю, що батько жертвував мене, щоби увільнити ся від мене та від гріха.

— Як то?

— Дуже просто. Чую раз вранці в селі великий гамір. Баби і діти цокотіли та скреготали, аж любо. Що таке, що таке? Прийшли вербівники, щоби затагати паробків до війська. Я ще не убрав ся в куртку, аж впадає задихана Смаранда: Втікай, Костю, тебе шукать, втікай, бо тебе зловлять! В одну мить прийшло мені на думку: то мій батенько так мені прислужив ся, бо кілька днів передше мовив до мене: Ти, Костю, в тебе був би гарний воєк; чому не хочеш іти до війська? — Они возьмуть мене так чи сяк, кажу, тепер ще час — Я доволю Смаранду і тягну до комнати. Так, обід! Ледви я доторкнув ся клямки від две-

рий, аж являє ся перед нами як навіжений батько і піднієши до гори сокиру, кричить: Поганці, гнів Божий вас досягне; розваля вам черепи, як марним собакам!

Але тамті дістали ся вже на подвірє. Я всадив батькови — царство ему небесне! — сильного штовханця, стаю на порозі, беру за рукоять ножа, що сторчав за моїм поясом і кличу: „Ви там, першому, що піднесе на мене руку, випущу кишкы з черева!“ — і вже біжу в сторону городу — другі за мною. Оден з воєків — великий і здоровенний як медвідь — здаєсь, бачу его перед собою, замахував вже петлею, щоби зашинути на мене. — Піддай ся! — Не піддай ся! — Стій! Коли хочу пересадити через пліт ногу, він закидує мені на шию шиур і тягне кріпко, так що я валюсь на землю. Я боронив ся, як міг, але они мали перевагу. Як можна бороти ся зі шнуром на карку? Зв'язали мене в ліктях і потягли.

— Ну, і?..

— Просто — потягли мене. Хто мав мене увільнити? Батько? Вкінці доставили мене до міста. Раз утік я з думкою забрати Смаранду і стати розбійником. Але мене зловили, побили і всадили до тюрми... Одної ночі я вискочив через мур. Сторожа спостерегла се і пострілила мене в ногу — ще тепер маю шрам. Мені дістались страшні буєи, а понадто замкнули мене на довгий час, поки вкінці прийшли — що то не коштувало! — і випустили. І як думаєш, хто? Мій бідний, добрий брат о те постарав ся!.. Я вернув домів... Смаранда мала двоє дітий... була хора... спогаяла. Узрівши себе, ми почервоніла обое від сорому.

— А потім?

— Потім я оженив ся і живу доси, як сам знаєш. Дякую бідному батькови ще нині — він зберіг мене перед гріхом; бо я божевільний був би его допустив ся і було би стало ся нещасте.

* * * Пан-отець прийшов до шурина Куцітеї, щоби знайти спокій для своєї змученої душі. Не вино, отрую поставив ему на стіл!

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 2 мая. Вчорашнє сьвято робітничє відбуло ся тут зовсім спокійно. Лиш в Граду наспіла вість, що там прийшло до розрухів, підчас котрих робітники видали камінем на поліцію.

Будапешт 2 мая. Зі взгляду, що з днем 1 мая розпочав ся в Угорщині стан ex lex, видав міністер скарбу окружник до дирекцій скарбових і інспекторів податкових, щоби нігде не стягано податків, аж до дальшого розпорядженя.

Берлин 2 мая. До бюра Вольфа доносять з Константинополя, що при висадженю у водух філії банку оттоманського покалічило в сусіднім льокалі клубовім кількох Німців.

Рим 2 мая. Агенция Стефаніго доносить з Неаполя, що одна дивизия фльоти одержала приказ відплисти до Солуня.

Константинополь 2 мая. Войско, поліция і жандармерия вели борбу до півночи з ворохобниками в Солуні. Сконстатовано, що на клуб чужинців і на дві реставрації кинено бомби. Порта видала для охорони життя і майна чужах підданих строгі розпорядженя. Має також бути заведений стан облоги.

— Загально видають МАВТНЕРА імпреговані насія бураків пашних найвисші збори і рівнож знамениті як і незрівнані суть Мавгнера насія яриччі і цвїтові.

Пізно вибрав ся домів і серед суміши всіляких гадок не міг рішити ся ні на що. Несказана утрома і відраза, що являлись ще більше безнадійними, чим розпука, налягли важко его старі плечі.

Отже домагав ся жертви — знав се добре як Кудітеї — жертви, котрої не приносить ся добровільно, котру силою треба взяти. Силою! І пан-отець прискорював свій хід. Прийшовши до дому, виняв з шуфляди завинений в хустину клуночок і сховав при собі. Відтак сів на коня і поїхав. Коли сонце зійшло, він був вже далеко.

Его дорога була коротка і довга рівночасно; довгою була для его нетерпеливості, короткою для гадок... Чи префект на се позовольть? Учителя не можуть взяти до війська! Як се ему предложити? Що сказати? Як зачати?... А як се неможливе?... Ей, як префект лиш скоче, мусить пощастити ся!

Префект був давним знакомим — колишній державний прокуратор. Бувший посол, замощний, могучий і вельми впливовий! Все можливе, як він скоче... В его руці лежав спокій подорожного. Він пригадає собі, яким добрим показав ся колись для него селяський парох. Так, але тепер він вже не той моторний панок, тепер він мусів постаріти ся... Діло не піде мабуть так легко...

Іздець прокинув ся із своїх думок доперна тоді, як побачив вериті бляхою дахи міста. Ще раз острогами коневі!... Ну, вкінці!

Іхав попри те саме поруча, куди колись перед дваццяти літами віз з собою дорогий скарб, що найшов его на кладовищи біля церкви св. Івана. Іздець оминав нарочно головні улиці і площу, щоби не бачити опять тих місць, де колись пописував ся малий шуткар.

Префект замешкував на кінци міста дім, що стояв серед великого городу... У префекта було багато людей — парох ждав в передній комнаті. Ледви усів смірно в куті на крісло, коли в сусідній комнаті почув нараз пеколь-

Надіслане.

— Добре часом комусь пригадати, що о чімсь позиточнім забув, або щось користне перевидів. Вже від десяти літ перестерігаємо родини для власного добра, щоби звичайній каві надати той для здоровля так позиточний додаток Катрайнера Кнайпівску каву солодову. На жаль треба ще численним матерям і господиням пригадувати, що Катрайнера Кнайпівска солодова кава єсть одинокою домішкою, котра не лиш смак кави поліпшає, але робить єї заразом нешкідливою здоровлю людскому, бо надає їй власности солоду, котрий дуже спасенно ділає на організм чоловіка. Катрайнера Кнайпівска солодова кава має також і тому свою непорівнану вагу, що можна єї чисту, то єсть без домішки звичайної кави уживати, в тих случаях, де лікарі забороняють каву звичайну уживати, заступає єї зовсім Катрайнера Кнайпівска солодова кава. Ті добрі прикмети солодова кава несе дає лиш в оригінальних пачках Катрайнера, але всілякі підроблюваня, або кава солодова продавана на вагу, єсть звичайним паленим солодом, котрий ніколи тих добрих свойств мати не може.

Бонтора виміни
ц. к. уприв. галиц. акц.
Банку гіпотечного.
купує і продає
всі папери вартістні і монети
по найточнішим курсі дневним, не числячи ніякої уривістї.

Рідка случайність! Практично-методичний курс науки язика англійського, висилає письменно в тижневих лекціях з виговором, за нагородою 2 К. місячно. Vickers-Янковский, учитель в Голини коло Калуша, почта в місци.

ний гамір: сварка, пощчина, прізвиза і войки. Двері комнати відчинили ся нагло і заточуючись виийшла поганенька, брудна служниця, що вила як тигриця; лице в неї було спухле, а ніс і уста залиті кровю. Безпосередно за нею вибігла мала, сухорлява дама, голова в паперових кучерях, в руках гачок від огню, і запінена від лютого гніву кричала безвпинно: „До арешту з нею, до арешту!“ — Одна за оругою щезли в одній хвили за другими дверми.

Пан-отець підніс ся, більше в ляку, як з пошани. Заким адав собі справу з того, що стало ся, почув різкий регіт, відтак знова крик, але сим разом жалісний і роздираючий серце — якась женщина терпіла тисячу мук...

Двері отворили ся опять і слуга виїс на руках дому з паперовими кучерями. Єї члени задревіли, шия і стогна скрутили ся, лице біле як вапно, а померклі очі гляділи без виразу в порожий простір. Она стогнала і скреготала зубами. Слуга заніс єї при помочи двоох женщин до мешкальної комнати. Скоро потім вернув ся і обтер собі з руки кров — дама вкусила его.

— Що такого? — зважив ся пан-отець спитати.

— Нужда як рідко!

І без довгих допитів довідав ся пан-отець, яка злобна і хора в пані дому, жінка префекта. Справдішній скорпіон! Бе служниця до до крови і пече їх розжареним велізом; але коли втомить ся, тоді все переходить: она плаче, сьміє ся, гуторить і лежить неповоротно годинами. Тоді треба відтирати єї твердими щітками, бити тонкими різкими і прямо купати в острях есенциях, щоби знов прийшла до себе.

(Дальше буде).

— „Зарванцю“, легенди В. Шурата (друге виданє) менше купувати і замовляти лиш в „Книгарни Ставропільській“ по 20 сот. за примірник (з поштовою пересилкою 25 сот.)

Вл. Панове господарі!
При надходячій весні осьміляюсь пригадати, що вже найвисший час замовити собі знаряди рільнічі а передовсім **МЛИНОК** до чищення збіжа, щоби чисто насіна висїяти — або коли хто з пп. господарів хоче собі уменшити ручну, тяжку і так дарогу працю, а хотів би також, щоби єму бараболі добре родили ся і більший видаток з поля дали, той повинен до підгортана бараболі ужити лишень **однокінний плужок**. — Видаток на той плужок уже в першім році значно виплатить ся. Такий плужок можна уживати і до садженя бараболі в гребельки, а в таким случает ніколи они не вигниють ані на мокрих землях, ані підчас дощового літа. Ціна плужка дуже низька, бо цілком зелізний плужок коштує 15 корон (7 зр. 50 кр.) сильніший з ралом на переді 10, 12 і 15 зр., до того-ж поручаю значники 4-рядові до робленя знаків під бараболі; ціна на одного коня 10 К (5 зр.) — **Рала, Плуги до ораня, Вальці до груди, Млинки до сортовама збіжа, Вітраки і Січкарні.** — Замовляти прошу вчасно. Адреса до мене:

Іван Плейза
Турка коло Коломиї.
На жаданє висилаю ціник даром.

— „Красвий Союз кредитовий“ видає для руских товариств кредитових потрібні друш і продає їх по отсих цінах:

- 1. Книга дозвників . . . аркуш по 10 сот.
- 2. Замкнення місячні 2 штуки . . . 5 "
- 3. Інвентар дозвників . аркуш " 5 "
- 4. " вкладників . " " 5 "
- 5. " уділів " " 5 "
- 6. Книга головна " " 10 "
- 7. " ліквідаційна " " 10 "
- 8. " вкладок щадничих " " 10 "
- 9. " уділів членських " " 10 "
- 10. Реєстр членів " " 10 "
- 11. Зголошеня о позичку штуки по 2 "
- 12. Визас умореня позички " " 2 "
- 12. Асигнати касові " " 1 "

Купувати і замовляти належить в „Красвий Союз кредитовий“ у Львові, Рижок ч. 10 І. поверх.

Виданя
Руского педагогічного Товариства.
у Львові, ул. св. Софії ч. 9а).

- Образкові виданя.**
*Звіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот.
*Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Каліграфія 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітей 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші звірята 80 с. *Казки народні ч. I і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Бріанчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дож Кихота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Грімів 50 с. Дітворя 1 кор. Звірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Гете-Франко: Лис Микєта (третє цілком змінене виданє) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Оповіденє
Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовенство, що Міський музей у Львові купує і дає найвисші ціни за старі ризи церковні, каші, дальматини, як також всяку церковну утвар.
Дирекция промислового музея.

За редакцію відповідає: Адам Бреховський

Обширну брошуру
о ТРУСКАВЦІ
всилає на жадане
ЗАРЯД.

В 1 і 3 сезоні
о 30% дешевше.
Початок сезона
15-го мая.
Кінець
30-го вересня.

В ТРУСКАВЦІ

Лічить ся з незвичайним
результатом!

Ревматизм, подагра, пісок
нирковий, товстість, астма,
ісхіяс, слабости жіночі, не-
дуги серця і жолудка.

МИЛО ШІХТА

„Олень“

Знаки охоронні

„Ключ“

Найліпше, най-
видатнійше,
а тим самим
найдешевше
мило без всяких
шкідних
домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис:
„ШІХТ“, що єсть на кожній штуці мила, як
також на один з наведених охоронних знаків.

Дуже красний образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЕ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Ціна образа 6 корон разом з поштовою пересилкою.

Набути можна у

Антон Хойнацкого, Львів

ул. Руска ч. 3.

Кождѣй господини

можно признати розсудність котра зб вигляду на здоровле, ошадність
и приятный смакъ уживає Катрайнера Кнайпа солодовой кавы.

Просить ся при купнѣ не желати лише »кавы солодовой«
але выравно: — КАТРАЙНЕРА — Кнайпа солодовой кавы
и уважати на оригинальне опаковане яке нинше подано.

Цѣна за пачку 50 сотикѣвъ.
Содержить 500 грамѣвъ.

Антика в Королівці

порукає

**В. АЛЕРГАНДА
АЛЬПЕЙСКИ ГРУДНІ ЗІЛЯ.**

Зіля ті, втворювані з най-
дільнійших рости альпейских,
перевешають всі до тепер
уживані зіля, грудні сиропи і
тим подібні препарати своїми
успіхами. Наслідком того они
просто неоцінені при ката-
ральних болѣзнях легких і про-
водів віддихових, при кашлю,
крипці і всіх других подібних
недугах. Спосіб ужитя:
Горсть зіль тих запарює ся
в шклянці кипячої води і той
відвар не ся в літнім стані
рано і вечером.

Ціна 50 сот.

XXXXXXXXXXXX

Агенция дневників

Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавс-
мана ч. 9, — принимає

арену мерату і оголошеня до
кожих дневників краєвих і за-
граничних. В тій агенції на-
ходять ся також головний
зклад і експедиция „Варшав-
ского Тажнедника Люстро-
заного“. До „Народної Часо-
писки“ і „Газети Львівської“
може прийимати оголошеня
виключно лиш та агенция.

XXXXXXXXXXXX

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий

„ПРИЧАСТЕ“

мальований артистом Єзерским
в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Ціна образа 6 корон разом
з поштовою пересилкою.

Набути можна у

**Антон Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.**